

Moc slov

Kde jsou ty dny, kdy do noci jsme venku byli,
kdy oheň jsme sledovali a říkali,
jak to bude navždycky, jak je naše přátelství pevné.

Avšak ne, není.

Každý máme vlastní cestu, po které chceme jít,
a když nastane problém, nedokážeme se udobřit.

Slova dělají hodně, bolí,
v hlavě jsou ještě roky,
nedělají však pokroky.

Slova nic nezmění, když je člověk špatně pochopí,
když si je vyloží jinak, než byla vyřčena.

A já ač nechtěla, všechno jsem vám vyčetla.

Mohla jsem potichu být a nechat klid,
ale nechci být jedna z vás, falešná, neupřímná,
nechci být taková.

Raději řeknu, co si myslím, i když následky to má,
s tím už člověk počítá.

Teď se snažíte mstít, ale já klidná zůstávám.

Vás to štve, a tak pokračujete dál,
ale já pořád klidná zůstávám.

Stojím si za tím, co jsem řekla,
svoje slova nezměním.

To, co se z vás děje, je jen špatný stín.

Doufám, že vám je líp, když nejsem s vámi,
já však musela jít, protože nedokážu být s takovými lidmi.

S lidmi, jako jste vy.